

3) прискорити обробку інформації, зменшити час, витрачений на казначейське обслуговування бюджетів;

4) вдосконалити відмовостійкість інформаційного середовища Державної казначейської служби України;

5) надати користувачам можливість спостерігати за станом реєстраційних рахунків в режимі реального часу;

6) впровадити важливий фінансовий ефект, досягнути значної економії часу, скоротити споживання витратних матеріалів для друку і транспортування.

Дослідивши програмно-апаратний комплекс «Фіндокументи» можна зробити висновок, що за його допомогою продемонстровано спроможність України у створенні програмного забезпечення на рівні великих світових брендів. Звісно в системі можливі збої, але такі збої бувають скрізь. Але система оновлюється, корегуються певні помилки, оптимізуються функції, з'являються нові можливості.

Література.

1. Державна казначейська служба України: веб-сайт. URL: <https://www.treasury.gov.ua/ua/file-storage/programne-zabezpechennya-dlya-rozporядnikiv-ta-oderzhuvachiv-byudzhetnikh-koshtiv>

2. Казначейська всячина. Прості шаблони: веб-сайт. URL: <http://07dkizkmua.blogspot.com/>

СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ САНАТОРНО-КУРОРТНОГО КОМПЛЕКСУ УКРАЇНИ

Ісмаїлова Е. Ф., студентка

Науковий керівник: Юхновська Ю. О., к. е. н., доцент

*КЗВО «Хортицька національна навчально-реабілітаційна академія»
ЗОР*

Санаторно-курортний комплекс – це сукупність на певній території різних установ (інтегрованих за кластерним типом), які задовольняють потреби в оздоровленні населення та сформовані на оригінальній інституціональній основі [1].

В Україні наявні різноманітні курортні ресурси та існує розвинута мережа санаторно-курортних установ, великий науковий та практичний досвід роботи науково-технічного персоналу. На сучасному етапі роль санаторно-курортних установ значно зростає у

зв'язку з необхідністю оздоровлення великої частки населення України, яке потрапило під вплив різних негативних екологічних факторів.

Санаторно-курортна діяльність позитивно впливає на економіку держави:

- прямий ефект - доходи санаторно-курортних закладів, туристичних агентств, закладів харчування, історико-культурних об'єктів та інших підприємств туристичної індустрії, а також доходи магазинів від покупок, що їх здійснюють відпочиваючі;

- непрямий ефект - доходи будівельних організацій, банків, постачальників харчів, комунальних служб, отриманих ними від реалізації продукції та послуг, що забезпечують комфортне перебування відпочиваючих у санаторно-курортних закладах;

- індукований ефект - доходи інших місцевих резидентів у вигляді заробітної плати, дивідендів, орендної плати та інших видів платежів, отриманих ними від реалізації продукції та послуг усім суб'єктам, котрі причетні до санаторно-курортної діяльності;

- соціальний ефект – збереження стану здоров'я населення та покращення соціально-демографічної ситуації [1].

Важливою умовою ефективного функціонування санаторно-курортного комплексу є забезпечення його розвиненою інфраструктурою, яка відповідала б світовим стандартам, сприяла підвищенню його конкурентоспроможності. Розвиток інфраструктури відбувається у процесі вирішення територіально-функціональних, соціально-економічних, екологічних проблем, що пов'язано з розподілом і визначенням пріоритетних напрямів використання територіальних ресурсів і пошуками шляхів збалансування міжгалузевих інтересів [2].

Аналіз стану санаторно-курортного комплексу України свідчить, що країна володіє досить великою часткою підприємств санаторно-курортного профілю, що є позитивним аспектом для рекреаційної діяльності. В останні роки показники, що характеризують функціонування санаторно-курортних і оздоровчих установ, мають тенденцію до зниження.

Розвиток закладів санаторно-курортного комплексу стримує ряд економічних, інвестиційних та організаційних проблем, які вимагають негайного вирішення. При цьому загострюються кризові наслідки проведених ринкових перетворень у частині економічної нестабільності підприємств, відсутні реальні інвестиції, характерні

низький рівень сервісу, нерозвиненість інфраструктури, висока конкуренція з боку іноземних курортів, зниження доступності послуг санаторно-курортного комплексу для населення [2].

Задля усунення зазначених негативних факторів розвитку санаторно-курортного комплексу доцільно:

- реалізувати державну соціальну політику щодо подальшого підвищення рівня та якості життя населення;
- розробити та впровадити комплекс заходів з метою залучення інвестицій для розвитку інфраструктури санаторно-курортного комплексу;
- удосконалити системи інформування про можливості санаторно-курортної галузі країни в цілому, позиціонувати Україну на світовому ринку санаторно-курортних послуг як великий центр лікування та реабілітації;
- розвивати інформаційно-рекламну й маркетингову діяльність санаторно-курортних установ;
- збалансувати цінову політику та якість основних і додаткових санаторно-курортних послуг, впроваджувати систему знижок;
- удосконалити організацію діяльності санаторно-курортних закладів, спрямовану на зменшення витрат з їх утримання та здешевлення вартості путівок;
- забезпечення санаторно-курортних установ кваліфікованими фахівцями [1].

Отже, вирішення цих проблем дозволить ефективно розвивати санаторно-курортну сферу, створити доступний та ефективний ринок оздоровчих послуг для максимального задоволення попиту населення. У свою чергу все це буде сприяти покращенню фінансового стану санаторно-курортних закладів та подальшому розвитку санаторно-курортної інфраструктури країни.

Література.

1. Влащенко Н.М. Соціально-економічний механізм розвитку санаторно-курортного комплексу регіону: автореф. дис... канд. екон. наук: 08.00.05; Харківська нац. академія міського господарства. Х., 2009. 21 с.
2. Чорненька Н. В. Організація туристичної індустрії: Навчальний посібник. К.: Атіка, 2006. 264 с.